

Otrdiena, 2013, 8 oktobris

P7_TA(2013)0401

Reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu budžeta ierobežojumu ietekme uz ES struktūrfondu izdevumiem dalībvalstīs**Eiropas Parlamenta 2013. gada 8. oktobra rezolūcija par reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu budžeta ierobežojumu ietekmi uz ES struktūrfondu izdevumiem dalībvalstīs (2013/2042(INI))**

(2016/C 181/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2012. gada 28. un 29. jūnija Eiropadomes secinājumus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 14. un 15. marta Eiropadomes secinājumus ⁽²⁾,
- ņemot vērā pašlaik notiekošās iestāžu sarunas par kohēzijas politikas nākotni un daudzgadu finanšu shēmu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999,
- ņemot vērā 2012. gada 20. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Eiropadomes, Eiropas Komisijas, Eiropas Centrālās bankas un Eurogrupas priekšsēdētāju ziņojumu "Virzība uz patiesu ekonomikas un monetāro savienību" ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par Eiropas pilsētvides attīstības plānu un tā nākotni saistībā ar kohēzijas politiku ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 12. marta nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu pārraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 12. marta nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kuras apdraud finansiālās stabilitātes grūtības ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 11. marta rezolūciju par kohēzijas politiku: ieguldījums reālajā ekonomikā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 13. marta rezolūciju par Eiropadomes 2013. gada 7. un 8. februāra secinājumiem attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Skatīt http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131388.pdf.

⁽²⁾ Skatīt http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/136151.pdf.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0430.

⁽⁴⁾ OV C 390 E, 18.12.2012., 10. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0070.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0069.

⁽⁷⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 113. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0078.

Otrdiena, 2013, 8 oktobris

- ņemot vērā Reģionu komitejas 2013. gada 6. marta atzinuma projektu “Sinerģija starp privātā sektora ieguldījumiem un publisko finansējumu vietējā un reģionālajā līmenī – partnerība ekonomikas izaugsmei un labklājībai”;
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2013. gada 1. februāra atzinumu “ES, valstu un pašvaldību budžetu savstarpējās sinerģijas padziļināšana”;
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada atgādinājumu “Budžeta taupības ietekme uz vietējām finansēm un ieguldījumiem”;
 - ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas 2012. gada 14. decembra ziņojumu “2008.–2009. gada lejupslīdes ietekme uz ES reģionālo konvergenci” ⁽¹⁾;
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada decembra īpašo pētījumu “ES publisko izdevumu kvalitāte” ⁽²⁾;
 - ņemot vērā SVF 2012. gada oktobra pārskata ziņojumu par pasaules ekonomiku;
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumus (A7-0269/2013),
- A. tā kā pasaules ekonomikas un finanšu krīze vājināja ES sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju, izraisot lielāku bezdarbu, mazinot IKP un palielinot reģionālās atšķirības un budžeta deficītu valsts, reģionu un vietējā līmenī;
- B. tā kā krīzes norises laiks un tās smagums ES reģionos bija lielā mērā atšķirīgs, pastiprinot iepriekšējās strukturālās nepilnības un izraisot nopietnu lejupslīdi IKP izaugsme, rekordaugstus bezdarba rādītājus, visneaizsargātāko sabiedrības kategoriju nonākšanu nopietnā trūkumā un uzņēmējdarbības klimata pasliktināšanos, kā arī mazinot patērētāju uzticību;
- C. tā kā bankas un finanšu tirgi arvien negribīgāk piešķir aizdevumus, jo valstu un vietējo pašvaldību nosacītā kredībspēja ir samazinājusies;
- D. tā kā fiskālais pakts ir izrādījies nederīgs saskarē ar krīzes problēmām un tiek plānots izaugsmes pakts, kas ļautu veikt būtiskus ieguldījumus Kopienas mērogā kā visdzīvotspējīgākais risinājums, jo pašlaik valda vienota izpratne par to, ka fiskālā taupība un budžeta samazinājumi bez ieguldījumiem neatjaunina ekonomiku un neradīs labvēlīgus nosacījumus darbavietu radīšanai un ekonomikas izaugsmei;
- E. tā kā Eiropas struktūrfondi un investīciju fondi ir paredzēti ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanai visā ES, samazinot reģionālās atšķirības, ar ienesīgu ieguldījumu palīdzību veicinot konvergenci un stimulējot attīstību, nodarbinātību un sociālo progresu;
- F. tā kā Eiropas struktūrfondi un investīciju fondi vienlīdz ir arī līdzekļi, kas paredzēti gudras, iekļaujošas un ilgtspējīgas izaugsmes un konkurētspējas atbalstam un tādējādi pozitīvai ietekmei uz deficīta attiecības pret IKP saucēju;
- G. tā kā visas publisko finanšu sistēmas sabrukums, ko radīja valsts parādu krīze, izraisīja plašu taupības politikas izplatīšanos, tā kā tās ietekme uz vietējām finansēm ir bijusi graužoša, liekot vairākas budžeta pozīcijas samazināt vai ierobežot un nopietni apdraudot valsts, reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu spējas finansēt/līdzfinansēt ienesīgus ieguldījumus;

⁽¹⁾ Skatīt <http://www.eib.org/infocentre/publications/all/econ-note-2012-regional-convergence.htm>.

⁽²⁾ Skatīt http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp125_en.pdf.

Otrdiena, 2013, 8 oktobris

- H. tā kā tikai dažas valstis turpināja atbalstīt vietējos ieguldījumus, bet pārējās, saskaroties ar valsts parādu krīzi, nolēma iesaldēt vai samazināt finanšu atbalstu vietējo pašvaldības iestāžu ieguldījumiem, pastiprinot tendenci centralizēt vai ieviest iekšējās stabilitātes pakta noteikumus, kas paredz stingri samazinātus ieguldījumus;
- I. tā kā ievērojami budžeta samazinājumi nozīmīgās jomās un nozarēs ir viena no galvenajām problēmām, ar ko pašlaik saskaras vietējās un reģionālās iestādes;
- J. tā kā vietējās pašvaldības ir galvenie reģionālās attīstības dalībnieki – tās pārstāv 60 % publiskā ieguldījuma un 38 % konsolidēto valdības tēriņu “ekonomikas vajadzībām”, tādējādi ietverot lielāko daļu izdevumu, kas var ietekmēt reģionālo attīstību, piemēram, izdevumus komerciālajai vai darbaspēka jomai, lauksaimniecībai, transportam vai pētniecībai un izstrādei;
- K. tā kā Eiropas Savienībā divās no katrām trim valstīm ieguldījumi ir bijuši pielāgojamais mainīgais, daļēji to centienu dēļ, kas 2009. gadā tika veltīti krīzes apkarošanai, tā kā salīdzinājumā ar 2010. gadu 2011. gadā tiešie ieguldījumi 27 dalībvalstīs samazinājās un 2011. gadā desmit dalībvalstīs (Austrijā, Latvijā, Čehijā, Slovākijā, Bulgārijā, Grieķijā, Portugālē, Ungārijā un Spānijā) tie samazinājās par vairāk nekā 10 %; tā kā ieguldījumu samazināšanās, kas sākās 2010. gadā (centrālo valdību ieguldījumi subsīdijās samazinājās par - 8,7 %), turpinās un šķiet, ka iestājas negatīvs spirāles efekts;
- L. tā kā vietējo pašvaldību parādu līmenis ir daudz zemāks par valsts līmeņa dalībnieku parāda līmeni;
- M. tā kā vietējo pašvaldību iestādēm ir uzdots iesaistīties konsolidācijas centienos un samazināt savu deficītu un parādus, bet vienlaikus ir pasliktinājušies aizņēmuma nosacījumi finansiāli vājākām vietējām pašvaldībām;
- N. tā kā publiskajiem ieguldījumiem ir svarīga nozīme sociālās iekļaušanas jomā un tie ir būtiski nepieciešami daudzās izšķirīgi svarīgās ES ekonomikas nozarēs, piemēram, darba tirgū, infrastruktūrā, pētniecībā un inovācijās, un MVU;
- O. tā kā pēc pieaugošanas konverģences perioda ES laikposmā no 2000. līdz 2007. gadam konverģence būtiski palēninājās lejupslīdes laikā, tā kā visvairāk tika skarti reģioni, kuros bija ilgtspējības ziņā negatīvi un spekulatīvi ieguldījumi, kā arī tie, kuros bija spēcīgas eksporta ražošanas nozares;
- P. tā kā Savienības struktūrfondu apgūšanas mehānisms ļauj Komisijai vienīgi atlīdzināt starpposma maksājumus, par pamatu ņemot izdevumu deklarācijas par dalībvalstīs jau izmaksātiem līdzekļiem;
- Q. tā kā ES-27 struktūrfondu valsts publiskais līdzfinansējums 2007.–2013. gada plānošanas periodā ir palielinājies gandrīz līdz EUR 132 miljardiem un tā kā šāds apjoms ir priekšnoteikums šo fondu parastai apgūšanai, kā arī ieguldījumu kvalitātei, palielinot neatkarību un atbildību ES fondu izmantošanā;
- R. tā kā ar kohēzijas politiku atbalstīto programmu publisko līdzfinansēšanu var apdraudēt elastības trūkums Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) piemērošanā, kas ierobežo kohēzijas politikas ieguldījumu konkurētspējas uzlabošanā un pašreizējās krīzes pārvarēšanā.

Vispārīgi apsvērumi

1. ar lielām bažām konstatē skaidro reģionālās nevienlīdzības palielināšanās tendenci mūsdienu ES ar daudziem samērā nabadzīgiem reģioniem jaunajās dalībvalstīs un Dienvideiropā un lielākoties bagātiem reģioniem Centrāleiropā un Ziemeļeiropā, un pat dalībvalstīs un to reģionos; šajā sakarībā uzsver, ka kohēzijas politika ir viens no galvenajiem ieguldījumu instrumentiem ES konverģences un ilgtspējīgas attīstības jomā;

Otrdiena, 2013, 8 oktobris

2. uzsver, ka vietēja saimnieciska darbība ir nozīmīgs faktors kopienų atlabšanā un ka tam ir liela nozīme pašreizējā krīzes situācijā; šajā sakarībā uzsver sociālās ekonomikas saimniecisko un sociālo ietekmi uz sociālās kohēzijas uzlabošanu vietējā līmenī; aicina dalībvalstis nodrošināt sociālās ekonomikas finansēšanas iespējas 2014.–2020. gadam paredzētajos struktūrfondos;

3. atkārtoti uzsver kohēzijas politikas kā Savienības galvenā ieguldījumu instrumenta vadošo nozīmi krīzes apkaršanā, nevienlīdzības ierobežošanā un ES un tās reģionu ilgtspējīgas izaugsmes veicināšanā; uzsver Eiropas Sociālā fonda (ESF) īpašo lomu sociālu ieguldījumu atbalstīšanā un stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanā, it īpaši veicinot augstu ilgtspējīgas nodarbinātības un darba ražīguma līmeni un vienlaikus efektīvi cīnoties pret nabadzību un sociālo atstumtību un veicinot sociālo kohēziju; tādēļ uzsver, ka, risinot sarunas par DFS, ir svarīgi nodrošināt pietiekamus budžeta noteikumus struktūrfondiem un ieguldījumu fondiem, jo īpaši atzīmējot, ka tie nodrošina lielāko daļu ieguldījumu tādās jomās kā nodarbinātība, inovācijas, ilgtspējīga attīstība, zemas oglekļa emisijas ekonomiks un atbalsts MVU;

4. norāda, ka kohēzijas politika ir pierādījusi noturību krīzes apstākļos, pielāgojot savas programmas un finansēšanas instrumentus un tādējādi nodrošinot lielāku elastību, un sniedzot izšķirīgu devumu jomās, kurās ieguldījumi ir vajadzīgi ekonomikas modernizācijai un uzlabotai konkurētspējai, lai samazinātu ģeogrāfisko apstākļu izraisītas atšķirības;

ES reģionu finansēšanas spēja un sinerģija reģionu, valstu un ES līmenī

5. uzsver vairāku vietējo pašvaldību iestāžu nozīmi budžeta līdzsvara atgūšanā, uzturot publisko ieguldījumu līmeni un līdzfinansējot jaunus projektus, kā arī nodrošinot sviras efektu, jo īpaši situācijā, kad privāto ieguldījumu līmenis ir zems; uzsver to, ka lejupslīdes un vājas izaugsmes posmā ilgtspējīgs publiskais iepirkums un spēja piešķirt līdzfinansējumu un uzņemt saistības par ieguldījumiem ir būtiski, lai saglabātu izaugsmes potenciālu;

6. pauž bažas par to, ka ieilgušie taupības pasākumi un stingrā ekonomikas pārvaldība, kas tika īstenota 2011. un 2012. gadā, radot lielāku spiedienu uz publisko budžetu un tā samazinājumu, var ierobežot vietējās politikas pasākumu, kas vērsti uz “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu, apjomu;

7. uzsver vajadzību atjaunot un uzlabot vietējo pašvaldību finansiālo spēju garantēt pietiekamu tehnisko atbalstu, jo īpaši īstenojot vietējā līmenī vadītus, sarežģītus un kopīgus projektus, lai nodrošinātu publiskos ieguldījumus programmām un projektiem, kuru mērķis ir palielināt ilgtspējīgu izaugsmi, apkarot sociālo atstumtību, atjaunot sociālo struktūru, sniegt pienācīgus sabiedrisko un veselības pakalpojumus un nodrošināt darbavietas, jo īpaši reģionālā un vietējā līmenī; norāda, ka uz īpašo papildu piešķirumu attālākajiem reģioniem nevajadzētu attiecināt nelielu skaitu prioritāšu un to izmantot, lai kompensētu papildu izmaksas, kas saistītas ar LESD 349. pantā minētajām īpatnībām un grūtībām, ar kurām saskaras attālākie reģioni; turklāt norāda, ka īpašo papildu piešķirumu drīkst arī izmantot, lai palīdzētu finansēt darbības atbalstu un izdevumus, ar ko sedz sabiedrisko pakalpojumu saistības un līgumus attālākajos reģionos;

8. uzsver, ka ir vairāk jānostiprina vietējo un reģionālo iestāžu administratīvās spējas un jāpieliek pūles, lai samazinātu birokrātiju, kas skar arī šīs iestādes kā saņēmējas un ierobežo to spējas īstenot Eiropas Savienības finansētos projektus;

9. aicina iestādes uzlabot spēkā esošos noteikumus, lai reģioni atsevišķās dalībvalstīs, kuras īpaši smagi skārusi finanšu krīze, varētu vēl vairāk uzlabot spēju apgūt strukturālos un kohēzijas fondus un tiktu novērsta paredzamā apropriāciju atcelšana lielā apjomā;

Otrdiena, 2013, 8 oktobris

10. prasa vēl vairāk vienkāršot noteikumus un palielināt elastību un pārredzamību struktūrfondu līdzekļu izlietojuma plānošanā un pārvaldībā, kas ļautu labāk īstenot projektus un ātrāk un atbilstošāk reaģēt uz sociālajām problēmām un apdraudējumiem;

11. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada pārskatu par Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) publiskajām finansēm un jo īpaši nodaļu par fiskālo decentralizāciju ES, kurā uzsvēta fiskālās federācijas modeļa, kas paredz atbildību par nodokļu iekasēšanu un izdevumu pārvaldīšanu nodot vietējām pašvaldībām, pamatotība; aicina Komisiju nākamā gada paziņojumā par EMS publiskajām finansēm ietvert šādu nodaļu par vietējo pašvaldību publisko finanšu stāvokli un reformām;

12. uzsver lielākas sinerģijas nepieciešamību starp valstu, vietējo pašvaldību un Eiropas publisko izdevumu budžetiem, skaidri nosakot dažādu budžeta iestāžu uzdevumus un atbildību ES, dalībvalsts un vietējās pašvaldības līmenī, tostarp skaidri nosakot un īsi izklāstot ES politikas un finansējuma intervences nozīmi un būtību, ievērojot maksājumu periodus, kas noteikti Maksājumu kavējumu direktīvā 2011/7/ES, ievērojot subsidiaritāti un vietējo un reģionālo pašvaldību iestāžu tiesības budžeta jomā (to nozīmi lēmumu pieņemšanā un pārbaudē), t. i., to demokrātisko pārskatatbildību kopienām, kas tās ievēlējušas, un nodrošinot katra pārvaldības līmeņa autonomiju prioritāšu un izdevumu noteikšanā; aicina Komisiju sniegt skaidru un konkrētu informāciju par to, kā būtu iespējams pastiprināt ES budžeta lomu ieguldījumu veicināšanā dažādos līmeņos;

13. stingri atbalsta budžeta procesu lielāku pārredzamību un vienkāršošanu visos pārvaldības līmeņos (ietverot ES finansējuma avotu skaidru noteikšanu valsts un vietējo pašvaldību budžetos), kā arī datu pieejamības nodrošināšanu ES līmenī par ES finansēto programmu izdevumu profiliem reģionos (ciktāl tas ir iespējams), un skaidrojuma, kā prioritātes un finansējums ES, dalībvalstu un vietējo pašvaldību līmenī ir pielāgots apstiprinātajām ES līmeņa prioritātēm;

14. uzsver, ka ir svarīgi pielāgoties pašreizējiem budžeta ierobežojumiem visā Eiropā, vienlaikus turpinot ieguldīt nākotnē; atgādina dalībvalstīm, ka uzdevums ir nevis tērēt vairāk, bet tērēt efektīvāk;

15. atzinīgi vērtē to, ka finanšu instrumentu izmantošana kohēzijas politikā tiek paplašināta, ietverot visus tematiskos mērķus un visus Eiropas struktūrfondos un investīciju fondos ietilpstošos fondus; aicina Komisiju sagatavot detalizētu analīzi par izaugsmes ieguldījumu atbalstam paredzēto jauno finansēšanas avotu un līdzekļu, piemēram, vērtspapīru tirgus, riska dalīšanas instrumenta un inovatīvu finanšu instrumentu, izmantošanas iespējām; aicina Komisiju un Eiropas Investīciju banku (EIB) nākt klajā ar inovatīviem veidiem, kā finansēt vietējo un reģionālo pašvaldību ilgtermiņa ieguldījumus, tostarp piesaistot privāto kapitālu; uzsver EIB aizdevumu piešķiršanas shēmu īpaši būtisko nozīmi Eiropas nozīmes projektu finansēšanā un aicina nodrošināt labāku koordināciju un sinerģiju starp šīm shēmām un struktūrfondiem;

16. uzsver iniciatīvas *Jessica* nozīmi, lai atbalstītu pilsētu ilgtspējīgu attīstību un ar finanšu inženierijas mehānismiem īstenotu pilsētu teritoriju atveseļošanu, un prasa pastiprināt šīs iniciatīvas izmantošanu turpmākajā plānošanas periodā;

ES ekonomikas pārvaldība un ieguldījumi izaugsmei un darbavietām

17. uzsver ietekmi, ko vietējās un reģionālās pašvaldības iestādes varētu īstenot, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus gudras, ilgtspējības un iekļaujošas izaugsmes jomā; atgādina partnerattiecību nozīmi starp centrālajām iestādēm un reģionālajām un vietējām iestādēm, nosakot prioritātes un sniedzot vajadzīgo līdzfinansējumu programmu īstenošanai kā priekšnoteikumu, lai ar ierobežotiem resursiem sasniegtu maksimālu rezultātu, cenšoties īstenot šos mērķus; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgs ir sabiedrības virzītai vietējai attīstībai paredzētais jaunais instruments, kas ļautu vietēja līmeņa rīcības grupām izstrādāt un īstenot vietēja līmeņa gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas stratēģijas; aicina dalībvalstis pašreizējā plānošanas procesā nodrošināt šādas iespējas, lai izmantotu vietēju rīcības grupu lielo potenciālu inovāciju jomā; uzsver reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu nozīmi un attiecīgā gadījumā sociālo partneru un citu attiecīgu partneru ietekmi struktūrfondu līdzekļu plānošanā, izlietošanā, uzraudzībā un izvērtēšanā, kā arī partnerattiecību nolīgumu sagatavošanā, kas nodrošinātu labāku saikni starp ES, valstu, reģionālajām un vietējām stratēģijām;

Otrdiena, 2013, 8 oktobris

18. uzskata, ka katrā jomā ir jākoncentrējas uz nelielu skaitu prioritāšu; tomēr uzsver, ka ir vajadzīga elastība, lai dalībvalstis un reģioni varētu visefektīvāk strādāt kopēju mērķu sasniegšanai, vienlaikus ņemot vērā teritoriālās, ekonomiskās un sociālās īpatnības;

19. atkārtoti stingri iebilst pret makroekonomisku nosacījumu ieviešanu kohēzijas politikā 2014.–2020. gadam, ar ko tiktu sodīti jau tā krīzes novājinātie reģioni un sociālās grupas, atceļot tiem domātos maksājumus un tādējādi, iespējams, neproporcionāli ietekmējot vairākas dalībvalstis un jo īpaši reģionus to centienos līdzsvarot publisko budžetu, un kas vienīgi vājinātu finanšu grūtībās esošas valstis un kavētu solidaritātes centienus, kuri ir īpaši svarīgi, lai saglabātu makroekonomisko līdzsvaru Savienībā; turklāt uzskata, ka šādu sodu varētu neizprast Eiropas sabiedrība un ka tas varētu palielināt neizticēšanos brīdī, kad iedzīvotājus jau ir smagi skārusi krīze un taupības politikas ietekme;

20. uzskata, ka publiskā finansējuma ierobežojumu laikā papildināmības princips būtu jāpārskata, lai nodrošinātu saskaņotu piemērošanu ar Eiropas ekonomikas pārvaldības shēmu, un aicina diskutēt par šo jautājumu sarunās par kohēzijas politiku pēc 2013. gada;

21. pieņem zināšanai SVF nesenos konstatējumus, saskaņā ar kuriem taupības pasākumi vājina valstis, kurās tie tiek piemēroti mehāniski; uzskata, ka pasaules novājinātās ekonomikas kontekstā valsts budžeta ātra konsolidācija rada slogu uz īstermiņa atveseļošanas, samazinot nodokļu ieņēmumus un līdz ar to vēl vairāk padziļinot deficītu; piekrīt SVF, ka ir jāliek uzsvars uz līdzsvara atjaunošanu starp konsolidāciju un izaugsmi un ne tikai attiecībā uz publisko finanšu konsolidāciju;

22. atzinīgi vērtē vairāku dalībvalstu iesniegto priekšlikumu sarunās par DFS ietvertu kontu pārskatīšanas klauzulu 2015. un 2016. gadā, kas ļautu palielināt kārtējo budžetu īpaši būtisku jomu, piemēram, jauniešu nodarbinātības un MVU, labā;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot visas elastības rezerves, ko nodrošina Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) preventīvie pasākumi, lai līdzsvarotu ienesīgu un ilgtspējīgu publisko ieguldījumu vajadzības ar fiskālās disciplīnas mērķiem; uzskata, ka tas būtu paveicams, neattiecinot Stabilitātes un izaugsmes pakta ierobežojumus uz kopējo struktūrfondu un Eiropas ieguldījumu valsts līdzfinansējuma līmeni vai arī, piemēram, aprēķinos saistībā ar pakta ņemot vērā valsts neto un nevis bruto pašfinansējuma vajadzības, t. i., nodokļu, ko piemēro faktiskajām izmaksām (īpaši ņemot vērā PVN), vajadzības, vai piemērojot atšķirīgu pielāgojumu diviem šo programmu finansējuma avotiem (Eiropas un valsts), ļaujot pilnībā izmantot Eiropas fondu līdzekļus programmas darbības pirmajos gados un pilnībā izmantot valsts avotu programmas darbības pēdējos gados, pieņemot, ka attiecīgā dalībvalsts tomēr panāks taustāmus rezultātus ar savu parādu līmeņa pārvaldības politiku;

24. prasa Komisijai, lai publiskie izdevumi, ko saistībā ar struktūrfondu līdzfinansētajām programmām atbalsta dalībvalstis, netiktu ietverti strukturālajos, publiskajos vai asimilētajos izdevumos, kas tiek ņemti vērā partnerības nolīgumā Stabilitātes un izaugsmes pakta ievērošanas kontrolei tiktāl, cik tas attiecas uz pienākumu, kurš tieši izriet no papildināmības principa ievērošanas, kas ir īpaši būtisks princips kohēzijas politikā; tādēļ prasa, lai publiskie izdevumi saistībā ar struktūrfondu un investīciju fondu līdzfinansētu programmu īstenošanu tiktu pilnībā izslēgti no SIP strukturālā deficīta noteikšanas, jo tie ir izdevumi, kas paredzēti konkurētspējas, izaugsmes un darbavietu radīšanas atbalstam, jo īpaši jauniešiem paredzētu darbavietu izveidei;

Otrdiena, 2013, 8 oktobris

25. aicina Komisiju sniegt pārskatu par iespējamās rīcības apjomu pašreizējās ES fiskālās shēmas robežās, lai turpmāk pievērstos pašreizējo tēriņu un ieguldījumu nošķiršanas problēmai budžeta deficīta aprēķinos un tādējādi novērstu, ka publiskie ieguldījumi ar ilgtermiņa neto ieguvumiem tiek aprēķināti kā negatīvi;

26. mudina Komisiju un dalībvalstis notiekošajās sarunās par Ekonomikas un monetārās savienības nākotni ņemt vērā visas elastības rezerves makroekonomikas pārvaldības shēmā, lai piesaistītu ienesīgus ieguldījumus, un jo īpaši jāpārvērtē ienesīgu publisko ieguldījumu nozīme Stabilitātes un izaugsmes pakta kontekstā, izslēdzot tos publiskos izdevumus, kas paredzēti struktūrfondu un investīciju fondu līdzfinansēto programmu īstenošanai ar izaugsmei labvēlīgu politiku, no budžeta uzraudzības noteikumiem Stabilitātes un izaugsmes pakta;

o

o o

27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

P7_TA(2013)0402

Visaptveroša ES zivsaimniecības stratēģija attiecībā uz Klusā okeāna reģionu

Eiropas Parlamenta 2013. gada 8. oktobra rezolūcija par visaptverošu ES zivsaimniecības stratēģiju attiecībā uz Klusā okeāna reģionu (2012/2235(INI))

(2016/C 181/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas par zivsaimniecību un jo īpaši Rezolūcijas Nr. 66/68 157. punktu par industrializēto valstu saistībām pret vismazāk attīstītajām valstīm un mazajām salu jaunattīstības valstīm,
- ņemot vērā 1995. gada Nolīgumu par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu saistībā ar transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību,
- ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (PLO) Starptautisko rīcības plānu zvejas kapacitātes pārvaldībai (*IPOA–Capacity*), ko PLO Padome apstiprināja 2000. gada novembrī,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju (NNN zveja) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā FAO konferences 36. sesijā 2009. gada 22. novembrī apstiprināto FAO Nolīgumu par ostas valsts pasākumiem, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju,

⁽¹⁾ OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.